

A kubai forradalom történetéről

A kubai forradalom győzelmének huszadik évfordulójára alkalmából tudományos ülésszakot rendezett január 10-én a Szegedi Akadémiai Bizottság Latin-Amerika története Munkabizottsága, a József Attila Tudományegyetem Középkori Egyetemes Tör-

Dr. Mérei Gyula akadémikus, a Szegedi Akadémiai Bizottság Filozófiai és Történettudományi Szakbizottságának elnöke bevezetőjében szót kuba történelmi útjáról, méltatta a kubai forradalom jelentőségét, majd a JATE két oktatója Tóth Ágnes és

kommunista politikájáról beszélt.

A délelőtti felolvasások után a kubai nagykövet átadta dr. Antalffy Györgynek, a JATE rektorának, a havannai José Martí Nemzeti Könyvtár ajándékát.

A délutáni ülést José Antonio Tabares del Real Politikai pártok Kubában a forradalom előtt című előadása nyitotta meg, majd Carlos del Toro kubai történész hazája forradalom előtti munkaszorgalmának néhány alapvető problémájáról beszélt.

A kubai forradalom és az ifjúság kapcsolatát elemezte Benkő Judit, az MSZMP KB Társadalomtudományi Intézetének munkatársa. A záró előadásban Kollár Zoltán, a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem oktatója a kubai forradalom gazdasági alapjait vizsgálta.

...

Január 11-én a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola tanácstermében Carlos del Toro tartott konzultációs előadást, amelyen a főiskola vezetői, valamint a három felsőoktatási intézmény marxista tanszékeinek munkatársai vettek részt. A konzultáción a jelenleg Svájcban diplomáciai szolgálatot teljesítő történész elsősorban hazája legújabb kori történelmét, jelenlegi politikáját, gazdasági helyzetét érintő kérdésekre válaszolt.

A tudományos ülést Mérei Gyula akadémikus nyitotta meg

téneti Tanszéke és a Magyar Történelmi Társulat Csongrád megyei csoportja.

Az egész napos ülésen az egyetem vezetői mellett részt vett José Antonio Tabares del Real, a Kubai Köztársaság magyarországi nagykövete, dr. Koncz János, a megyei pártbizottság titkára és Deák Béla, a városi pártbizottság titkára is.

dr. Anderle Ádám tartott előadást, A veguero a kubai történelemben, illetve A kubai munkaszorgalom korai korszaka címmel. Az utolsó délelőtti előadást dr. Kukovecz György, a SZOTE Marxizmus-Leninizmus Intézetének munkatársa tartotta, aki az 1937-45-ös évek kubai antiimperialista, antifasiszta

Címekek adományozása

Az egészségügyi miniszter a Szegedi Orvostudományi Egyetem Tanácsának javaslatára dr. Murányi Lászlónak, a SZOTE Gyermekklinika tudományos tanácsadójának címzetes egyetemi tanári címet, dr. Mécs Imrénnek, a SZOTE Mikrobiológiai Intézete tudományos főmunkatársának, dr. Pintér Sándornak, a Szolnok megyei Tanács Hetényi Géza Kórháza osztályvezető főorvosának, dr. Kárpáti Ferencnek, a Szolnok megyei TBC Gyógyintézet osztályvezető főorvosának, dr. Czákó Lászlónak, a Szolnok megyei Tanács Hetényi Géza Kórháza osztályvezető főorvosának és dr. Szereday Zoltánnak, a Baranya megyei Tanács Kórháza osztályvezető főorvosának címzetes egyetemi docensi címet adományozott.

Bölcsészek tanácskozása

A debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karának küldöttsége látogatott január 23-25. között a JATE Bölcsészkarára.

A vendégek — dr. Vaskó László kari párttitkár, dr. Páffy István oktatási és dr. Sós Pál tudományos dékánhelyettes — a szegedi bölcsészkar párt-állami és társadalmi szervezeteinek vezetőivel folytattak tanácskozást.

Megbeszélések napirendjén a tudományszervezés és az integráció, a kari KISZ-szervezetek érdekvédelmi tevékenysége, káderfejlesztési és bérpolitikai kérdések, valamint a modern technikai eszközök alkalmazásával és szaktantermekkel kapcsolatos kérdések szerepeltek.

Bár határozatok nem születtek, a két kar vezetői, bizonyos elvekben, javaslatokban meg egyeztek, kifejezték véleményüket, hogy az eszmecsere hasznos volt, s a jövőben — lehetőség szerint — rendszeressé kell tenni a karok együttműködését.

Bálok

A Szegedi Orvostudományi Egyetem hagyományos farsangi bálját február 17-én rendezik a Tisza-szálló termeiben. Jegyek — asztalfoglalással — igényelhetők a kar Dékán Hivatalában február 8-13-ig, 15-16 óra között.

A József Attila Tudományegyetem szintén a Tisza-szállóban várja báli vendégeit, február 24-én. Jegyeket február 12-től árusítanak minden délelőtt 10-12 óra között, JATE KISZ-bizottságán.

Doktoravatás

A József Attila Tudományegyetem tanácsa doktoravatás tanácsulást rendezett január 27-én az aulában. Az ünnepi ülésen a 107 idén végzett joghallgatót dr. Kovács István, az Állam-és Jogtudományi Kar dékánja fogadta doktorra, majd dr. Antalffy György, az egyetem rektora köszöntötte az ifjú jogászokat.

Területi oktatási számítóközpont

A József Attila Tudományegyetem Kibernetikai Laboratóriuma január 9-11. között már másodszor adott otthont a szocialista országok „A számítástechnika alkalmazása a felsőoktatásban” elnevezésű szakértő csoportjai tanácskozásának. A háromnapos konferencián a bolgár, az NDK-beli, a kubai, a lengyel, a román, a csehszlovák, a szovjet és a magyar szakértő csoport tagjai vettek részt. A dr. Krekó Béla egyetemi tanár, az Egyetemi Számítóközpont igazgatója elnökletével megtartott ülésszakon — melyet Páris György, az Oktatási Minisztérium tudományszervezési és számítástechnikai főosztályának vezetője nyitott meg — többek között szó volt a számítástechnikai oktatók továbbképzéséről, a nem számítástechnikai és a leendő középiskolai tanárok számítógépes képzésének módszereiről. A tanácskozás résztvevői értékeltek a nemzetközi együttműködés elmélyítésének lehetőségeiről a számítástechnika oktatásában, valamint a számítógép-bázis továbbfejlesztésének jelentőségéről is. A konferencia ideje alatt a hazai szakemberek külön is tanácskoztak a területi oktatási számítóközpont-hálózat létrehozásáról.

Mindehhez az előkészítő munkálatok során múlt év szeptemberében végezték el a Laboratórium rendelkezésére álló két nehéz és tizenkét könnyű (hallgatói) terminál helyi próbáját. A további előrelépést a hálózat megteremtésében az jelentette, hogy a posta kiépítette a vonalakat a Szegedi Orvostudományi Egyetem, valamint a Körösy József Közgazdasági Szakközépiskola felé. Így Szegeden a gyakorlatban is létrejött a regionális oktatási számítóközpont, melynek egyik feladata: végkészülékekkel biztosítani a felső- és középfokú oktatási intézmények számára a számítógépes szolgáltatást. A számítástechnikai központ továbbfejlesztése érdekében a közeljövőben ugyancsak terminálokat kívánnak elhelyezni a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán, a kecskeméti Gépipari Automatizálási Műszaki Főiskolán, a Szegedi Élelmiszeripari Főiskola hőmezővási helyi állattenyésztési karán, valamint a Debreceni Agrártudományi Egyetem szarvasi karán.

Mint dr. Hunya Péter hangsúlyozta, a legfőbb cél: a számítógéprendszer készülékeinek segítségével elsősorban specialisták, számítástechnikával foglalkozó szakemberek képzése. A Laboratórium munkatársai azonban fontos feladatuknak tartják még hogy ne csak a számítástechnikát oktató pedagógusok, hanem a humán tantárgyakat oktatók is megismerkedjenek a számítástechnika alapfogalmaival, tudományágukbeli alkalmazásának lehetőségeivel és módszereivel.

Az országban először Szegeden létrehozott területi oktatási számítóközpont működésének megkezdése után a pécsi műszaki főiskolán, majd a budapesti műszaki egyetemen alakítanak ki hasonló központokat. E mellett tervezik már felső- és középfokú oktatási intézmények bekapcsolását is a számítógépes hálózatba. Ezzel, s a kor igényeinek megfelelő, a korszerű oktatási módszerekhez jól alkalmazkodó pedagógusok és szakemberek képzésével szeretnék elérni, hogy minél szélesebb körben ismerjük meg a számítógépek felhasználásának, alkalmazásának lehetőségeit, módjait.

SZ. Z.

Mindent bele — másfél hónapig

(Folytatás az 1. oldalról.)

dezem H. I. negyedéves joghallgatót.

— Persze. Sietek, kérdezz gyorsan!

— Mennyit készülsz egy „felképre”?

— Általában három napot, néha többet, néha kevesebbet. Attól függ, mennyire nehéz az anyag.

— Év közben szoktál tanulni?

— Csak ha muszáj. Időm talán még lenne, de nem tudok vele mit kezdeni. Mire észbepokok már jön a félév vége, beindul a „taposómalom”.

— Sokat hagysz a szerencsére?

— Az is kell. Én nem szoktam úgy menni vizgára, hogy „majd átsegít az isten”, de ha az anyag kilencven százalékát tudom, azután „belehúzó” a maradékba és kapok egy hármast, az idegesít.

— Szerinted mi a legfontosabb?

— Mindenképpen a tanulás. Bár nem állíthatnám, hogy ha az ember tisztességesen „átnyalazza” az anyagot az már garancia a jó jegyre.

Az elteit másfél hónap ainghanem a végzős jogászoknak volt legemlékezetesebb. Az izgalom a szomszédos vendéglátóipari egységbe is továbbgyűrűzött:

— Kihoznád a kávét? Hozom a rumot, ez a legnehezebb államvizsga...

Néhány nappal később — egy másik jogással — már kedélyesebben társalgunk. B. F. a folyosón ácsorog, de — mint kiderül már nem egyetemista.

— Vizsgáztál?

— Ugyan! Akarod, hogy megoperáldjalak? Papirom van róla. Nem várom meg, hogy bemutatkozzon, mint „doktor”.

— Gratulálok. Nehéz volt?

— Elégge. Napi öt órát aludtam, ha „elajultam” délután háromkor, nyolckor fölébredtem és folytattam. Kihullott a hajam.

— Persze kell a sztori így utólag...

— Na nem. Az utolsó államvizsga előtt valóban kihullott. Most ott tartok, hogy nem tudok öt óránál többet aludni. Lenne időm, de mindig fölébredek. Nagy volt a hajrá. Az ellenségemnek sem kívánom.

— Előtte készültél rá?

— Nem. Nem érdemes. Néhány csoporttársam elkezdte már a nyáron. Idegesített is: ezek már tudják az egészet, én meg még a könyvet sem nyitottam ki. Az államvizsgák előtt kiderült, hogy ugyanúgy csak a vázra emlékeznek, mint én.

— Ezek szerint, ha korábban kezdted, akkor is kihull a hajad?

— Biztos vagyok benne... Különben ott vannak az elsősök. Kérdezd meg őket, hogy mitől kopaszodnak!

Az említett elsősök — bár kopasz egy sincs köztük — nem éppen nyugodtan „sétálgatnak” föl-alá.

— Megszoktátok már az egyetem?

— Estisek vagyunk, munka mellett nem lehet megszokni. Ez a harmadik vizsgám, remélem sikerül. Ha igen, akkor a megszokás nem sokat számít.

Ahogy az egymás fölötti folyosókon, úgy a különböző egyetemeken, karokon sem sokat változik a kép, ha a hallgatókat kérdezzük. Alapvető cél — tisztelet a kivételnek — teljesíteni a minimumot, ha ezenkívül kijön egy elfogadható átlag, annál jobb. Kérdés, hogyan látják ezt az oktatók, vizsgáztatók?

Dr. Földes Vilmos egyetemi tanár, a SZOTE Általános Orvostudományi Karának dékánja, az Igazságügyi Orvostani Intézet igazgatója:

— Ebben a félévben fogorvos-tan-hallgatókat vizsgáztattunk, a második félévben joghallgatót járnak hozzánk. Meg kell mondanom, rendkívüli lelkesedéssel, érdeklődéssel vesznek részt a foglalkozásokon. Amit mi oktatunk, arra egy joghallgatónak szüksége van, s az orvostan-hallgatók is tudják: olyan gyakorlati ismereteket adunk, amelyek egy orvos számára — dolgozzék bárhol — nélkülözhetetlenek. Megismerik az oryos működésével kapcsolatos jogszabályokat, kriminalisztikai, jogi alapismereteket kapnak, foglalkozunk a különböző sérülésekkel, közlekedési balesetekkel, a rendkívüli halálneveléssel és alkoholizmussal.

— Csak a témákkal magyarázható az érdeklődés?

— Nálunk az oktatás elsőrendű feladat. Célnk, hogy érdekes, vonzó legyen az előadás minden évfolyamot el szoktunk vinni Budapestre, megnézni a bűnügyi múzeumot.

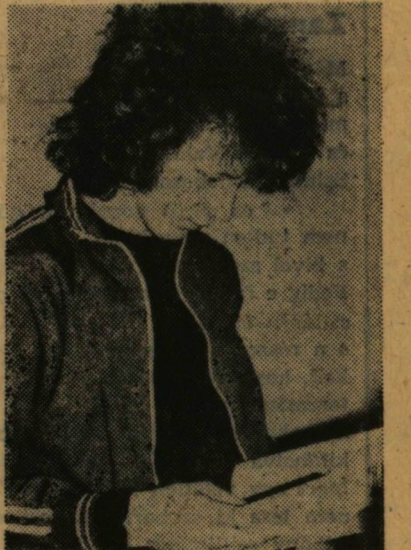
— Év közben tanulnak a hallgatók?

— Ez lenne ideális, de sajnos a felkészülés nálunk is szigorlatcentrikus. Néhány hallgatót becsúszolóra köteleztünk, mert nem nagyon jártak órára. Nyilván nem örültek, de ha vizsga előtt látják, hogy az anyag egy része ismerős, nem fognak átkozni bennünket.

— Milyen az átlag?

— 3,9-4. Azt hiszem, elég jó.

— Van ennek valami titka?

Lapozgatom, lapozgatom...

tóknak is. Igaz, akadnak kivételek, de viszonylag ritkán.

Persze „kivételek” mindenütt akadnak. Állítólag erősítük a szabályt, bár ez egy-egy eset után sovány vigasz, sőt néha kifejezetten idegesítő.

— Vizsgáztál? — kérdezem P. A. fizikust, Bólint.

— Hány van meg?

— Egy.

— Összesen mennyi volt?

— Egy.

Ezek után az érdemjegyre következtetni nem nehéz.

— Három hetem volt rá, készülttem is, de „belehúztam”.

— Csak vizsgaidőszakban tanulsz?

— Igen. Az ember félév közben foglalkozzon olyasmivel, ami érdekli. A tananyagra néhány hét elég. Nem így van?

A választ mindenki lelkiismerete szerint, a saját gyakorlatában fogalmazza meg. Anyit azonban mi is megkockáztathatunk, hogy a hallgatók többsége az évközi tanulást nem lekecskédi, pedig ezzel a vizsgaidőszak egyik-másik kálváriáját megspórolhatná. Más kérdés, hogy a vizsgák előtti „kampánytanulás” a hivatás gyakorlatában mire lesz elég. Mert az egyetlen döntő szempont ez lehet.

FUTÓ GYÖRGY